

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede beslutning godkender Kommissionen på betingelser sammenslutningen af adskillige østrigske virksomheder til de to virksomheder E&S GmbH og Verbund Austrian Power Trading AG.

Sagsøgerne har gjort gældende, at E&S GmbH og Verbund Austrian Power Trading AG ikke udgør et selvstændigt fungerende joint venture i henhold til artikel 3 i fusionskontrolforordningen ⁽¹⁾, sammenholdt med Kommissionens meddelelse om begrebet selvstændigt fungerende joint ventures ⁽²⁾. Navnlig mangler den fælles kontrol, tilstrækkelige egne ressourcer, uafhængigt personale samt beføjelsen til at skaffe en væsentlig del af elektriciteten uden for moderselskabernes indflydelsessfære og retten til at sælge den frit på markedet. Endvidere er en adfærdssamordning umiddelbart forbundet med sammenslutningen, hvilket gør den ulovlig i henhold til forordningens artikel 2, stk. 4, sammenholdt med artikel 81, stk. 1 og 2, EF. Kommissionen burde være kommet til denne konklusion ved undersøgelsen af fusionen.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at det — ud over selve fusionen — må antages, at en forventet »gruppedynamik« vil medføre yderligere samordnet praksis, som ligeledes vil være ulovlig i henhold til artikel 81, stk. 2, EF.

Sagsøgerne har endelig anført, at fusionen vil have betydelig indvirkning på konkurrencen på det østrigske elektricitetsmarked, og vil medføre en yderligere afskærmning af det østrigske elektricitetsmarked i forhold til Det Europæiske Fællesskabs marked, idet adgangsbARRIERERNE på det østrigske marked vil blive yderligere forhøjet. De af Kommissionen fastsatte betingelser ændrer ikke noget herved.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1).

⁽²⁾ EFT 1998 C 66, s. 1.

Sag anlagt den 10. oktober 2003 af Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-351/03)

(2004/C 7/68)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. oktober 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved avocats Marc Pittie og Antoine Winckler.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 663 734 716,76 EUR
- Det nævnte beløb nedsættes i givet fald med en beløb på ikke over 1 663 734 716,76 EUR, afhængigt af udfaldet af de fremsatte begæringer om fastsættelse af sagsomkostninger i sag T-310/01, T-77/02 og T-77/02 R.
- Det nævnte beløb tillægges renter med 4 % p.a. fra den 4. december 2002 til betaling sker.
- Det nævnte beløb forhøjes med de skatter og afgifter, Schneider måtte blive pålagt at betale som følge af erholdelsen heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det sagsøgende selskab har i denne sag nedlagt påstand om erstatning af det tab, det hævder at have lidt som følge af Kommissionens handlemåde i forbindelse med behandlingen af sag COMP/M.2283 — Schneider Electric/Legrand, som har givet anledning til Rettens domme i sagerne T-310/01 ⁽¹⁾ og T-77/02 ⁽²⁾.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen under den procedure, som førte til beslutningen af 10. oktober 2001 om at nedlægge forbud, har begået en række fejl, som for hovedpartens vedkommende er blevet fastslået af Retten. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen under den procedure, som fulgte efter beslutningen om at nedlægge forbud, har begået fejl, som endnu ikke er blevet fastslået af Retten, og som har forhøjet det lidte tab. Efter sagsøgerens opfattelse må Kommissionens handlemåde anses for at være en åbenbar og grov overskridelse af grænserne for dens skønsbeføjelse i forbindelse med vurderingen af en fusions forenelighed med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har bl.a. anført, at Kommissionen har optrådt illoyalt under den procedure, som førte til beslutningen af 10. oktober 2001, at den har tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion, at forholdet mellem deltagerne i fusionen er blevet udnyttet, at retten til at blive hørt af en upartisk myndighed er blevet tilsidesat, at Kommissionen har indtaget en afvisende holdning vedrørende vilkårene for den deling af virksomhederne, som blev pålagt dem den 30. januar 2002, at Kommissionen groft og åbenbart har overskredet grænserne for sin eksklusive kompetence, og at den har foretaget en urigtig analyse af de korrigerende foranstaltninger, som var blevet foreslået i november 2002.

⁽¹⁾ Rettens dom af 22.10.2002, Schneider mod Kommissionen (Sml. II, s. 4071).

⁽²⁾ Rettens dom af 22.10.2002, Schneider mod Kommissionen (Sml. II, s. 4201).